

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Kž-rz 19/2018-5

REPUBLIKA HRVATSKA
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Vesne Vrbećić kao predsjednice vijeća te Žarka Dundovića i Dražena Tripala kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marijane Kutnjak Čaleta kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv opt. M. V. zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 53/91, 39/92, 91/92, 31/93 - pročišćeni tekst, 35/93 - ispravak, 108/95, 16/96 - pročišćeni tekst i 28/96 - dalje: OKZ RH), odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Zagrebu od 19. srpnja 2018. broj Kv-Rz-16/18 (K-Rz-2/12), ispravljenog rješenjem istog suda od 27. kolovoza 2018. broj Kv-Rz-16/18 (K-Rz-2/12), u sjednici održanoj 19. prosinca 2018.,

r i j e š i o j e:

Odbija se kao neosnovana žalba opt. M. V.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem, na temelju čl. 402. st. 3. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 - Odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 i 70/17 - dalje: ZKP/08), odlučeno je da će se opt. M. V. zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZ RH suditi u odsutnosti.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio opt. M. V. po branitelju, odvjetniku M. I., s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, podredno da se pobijano rješenje preinači na način da se "ne dozvoli suđenje u odsutnosti optuženom M. V. obzirom nisu ispunjeni svi zakonski uvjeti za suđenje u odsutnosti, tj. nije ispunjena sama svrha navedenog instituta."

Spis je, sukladno čl. 495. u vezi sa čl. 474. st. 1. ZKP/08, prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Žalba nije osnovana.

Suprotno tvrdnjama žalitelja sud prvog stupnja je potpuno pravilno utvrdio da su u konkretnom predmetu ispunjene sve zakonske pretpostavke iz čl. 402. st. 3. ZKP/08 da se opt. M. V. sudi u odsutnosti.

Sud prvog stupnja je ispravno utvrdio da je optuženik u bijegu i nije dostupan državnim tijelima Republike Hrvatske. Pravilno je ukazao da optuženik zna da se protiv njega vodi ovaj kazneni postupak jer je do sada u više navrata bio uredno pozivan, ali se na pozive nije odazivao, zamolbenim putem je ispitan pred Okružnim sudom u Beogradu, a uredno je primao i sve odluke koje su do sada donesene u ovom kaznenom postupku. Te okolnosti, kao i činjenica da raspisana međunarodna potraga i izdan europski uhidbeni nalog nisu imali rezultata, nedvojbeno ukazuje da je optuženik nedostižan tijelima kaznenog progona i da izbjegava sudjelovati u ovom kaznenom postupku.

Nadalje, činjenica da se optuženik tereti za počinjenje jednog od najtežih kaznenih djela, ratnog zločina protiv civilnog stanovništva koje je počinio 1991., između ostalih, i iz koristoljubivih motiva, pri čemu je žrtvu, koja je bila slabija i nenaoružana, ubio, koje okolnosti predstavljaju osobito važne razloge da se suđenje provede u odsutnosti optuženika.

Sud prvog stupnja je ispravno utvrdio da izručenje optuženika koji živi Republici Srbiji i ima državljanstvo te države nije moguće, a to s obzirom na odredbu čl. 8. Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Srbije o izručenju od 29. lipnja 2010. koja omogućuje izručenje svojih državljana drugoj ugovornoj strani samo za kaznena djela organiziranog kriminala i korupcije u skladu s njihovim međunarodno prihvaćenim definicijama, uzimajući u obzir Konvenciju Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminala od 15. studenog 2010. s protokolima, Konvenciju Ujedinjenih naroda protiv korupcije od 31. listopada 2003. i Kazneno-pravnu konvenciju o korupciji od 27. siječnja 1999., s protokolima.

Nadalje, iako prema odredbama Ugovora između Republike Hrvatske i Savezne Republike Jugoslavije o pravnoj pomoći i građanskim i kaznenim stvarima od 15. rujna 1998. ("Narodne novine" broj 6/98, stupio na snagu 28. svibnja 1998.) te pravnom shvaćanju Kaznenog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 5. listopada 2015. broj Su-IV k-20/15.-58, u predmetnom postupku nije isključena mogućnost ustupa kaznenog progona Republici Srbiji, Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, koje je sukladno čl. 67. st. 2. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima, ("Narodne novine" broj 178/04) nadležno za stavljanje prijedloga za ustupanje kaznenog progona, je predložilo da se optuženiku sudi i u odsutnosti, dakle, nije predlagalo da se predmet ustupi, što ukazuje da je ispunjena i daljnja pretpostavka iz čl. 402. st. 3. ZKP/08., odnosno, da nije moguće suđenje u stranoj državi.

Stoga su promašeni prigovori optuženika o potrebi ustupa ovog kaznenog predmeta pravosudnim tijelima Republike Srbije.

Nadalje, kraj ispravno naprijed navedenih utvrđenih odlučnih okolnosti iz čl. 402. st. 3. ZKP/08, tvrdnje žalitelja da bi mu u slučaju suđenja u odsutnosti bilo povrijeđeno pravo na obranu, pravo na izbor branitelja i pravo da se očituje na dokaze optužbe i iznosi dokaze koji mu idu u korist, kraj činjenice da je optuženik u bijegu i ne želi pristupiti na sud, nemaju taj značaj koji im optuženik pridaje.

Iz svih naprijed navedenih razloga, budući da žalbom opt. M. V. nije dovedena u sumnju osnovanost pobijanog rješenja, niti su pobijanim rješenjem ostvarene povrede na koje sud drugog stupnja, sukladno čl. 494. st. 4. ZKP/08, pazi po službenoj dužnosti, na temelju odredbe čl. 494. st. 3. toč. 2. ZKP/08, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 19. prosinca 2018.

Zapisničarka:
Marijana Kutnjak Čaleta, v.r.

Predsjednica vijeća:
Vesna Vrbetić, v.r.